

ת"פ 49112/11/11 - מדינת ישראל נגד יוסף לוי סאמט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2015

ת"פ 49112-11-11 מדינת ישראל נ'
סאמט

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	יוסף לוי סאמט

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מינה זמיר

ב"כ הנאשם עו"ד שרון בן צבי

הנאשם התייצב

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון.

בהתאם להסדר הטיעון הגבילה את עצמה המאשימה לעונש מאסר כולל של חמש שנים, וההגנה לעונש של ארבע שנים. הוסכם כי מאסר מותנה בן 18 חודשים, שהוא חב הפעלה, יופעל בחפיפה מלאה לעונש שיוטל. כמו כן הוסכם על טיעון חופשי לגבי גובה הקנס והפיצוי ומשך המאסר המותנה.

הנאשם הוא יועץ מס והעבירות שביצע נעברו בשנים 2002 - 2008. האישום הראשון עניינו בריבוי עבירות של גניבה בידי מורשה מאחד עשר לקוחות, וריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, תוך זיוף מסמכים בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות ושימוש במסמכים מזויפים, כשהסכום הכולל שהפיק הנאשם ממעשי הגניבה עומד על 3,919,642 ₪. האישום השני עניינו בהשמטת ההכנסות ממעשי העבירה במטרה להתחמק ממס. הסכום של

עמוד 1

ההשמטות במשך שש שנות מס קרוב מאד לסכום העבירות באישום הראשון ועומד על 3,794,629 ₪.

טיעוני הצדדים ודברי הנאשם

לבית המשפט הוצגו המאסר המותנה כפי שנגזר בת.פ. 5928/01 ביום 18.2.04, והשינוי בגזר הדין במסגרת חנינה מיום 30.1.06 והעמדת עונש המאסר המותנה על 18 חודשים.

ב"כ המאשימה הדגישה את ביצוע העבירות על ידי בעל תפקיד אמון של יועץ מס, שפגע הן באמון הלקוחות והן באמון הרשויות. היא עמדה על ריבוי מעשי העבירות, משכם ותקופתם ועל הנזק שנגרם. היא הדגישה את ריבוי הנפגעים ואת ביצוע עבירות על חוק העונשין לצד עבירות מס. ב"כ המאשימה עמדה על מדיניות הענישה במקרים שיש בהם דמיון, שהיא מחמירה מאד וכוללת עונשי מאסר ממושכים. היא הדגישה כי הטווח המוסכם על ידי המאשימה, בחלקו העליון, אף הוא נמוך ומתחשב יחסית למתחם הענישה ההולם, וציינה כי עצם הנכונות לחפיפת המאסר המותנה במלואו היא הליכה משמעותית לקראת הנאשם. לענין מיקום הנאשם בתוך טווח הענישה, ביקשה המאשימה להטיל עליו את העונש המקסימלי בטווח המוסכם, ועתרה לקנס ולפיצוי בסכומים גבוהים כמפורט בטיעוניה. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם, בעל עבר פלילי, לא פיצה את הלקוחות ולא הסיר את המחדל מול רשויות המס בכל השנים שחלפו. לענין המצב הרפואי הנתען, טענה ב"כ המאשימה כי ניתנה אורכה ממושכת להצגת חו"ד רפואית מטעם הנאשם ובסופו של דבר הוצגה תעודה רפואית שאינה ערוכה כדין ואינה מציגה קושי רפואי מיוחד, לבטח לא כזה ששירות בתי הסוהר אינו ערוך להתמודד עמו. היא עמדה על מיעוט האשפוזים במסמכים הרפואיים שפירטו את כל פניותיו לטיפול. המאשימה הגישה פסיקה המשקפת את מדיניות הענישה.

הסנגורית הגישה 5 מכתבים ובהם עדויות אופי לגבי הנאשם. בשניים מהם תואר סיוע שהעניק הנאשם לחדש יואב ולישראל פלטה ביעוץ ביחס להתנהלותם בטיפול בחובות כספיים ובליוויים בהתנדבות. במכתב נוסף, עמד ד"ר תירם, ששימש גם כסגן ראש מועצת פרדסיה על תרומתו של הנאשם במהלך שנים למען הישוב ותושביו. שני המכתבים האחרונים נוגעים למעורבותו של הנאשם בתחומי הכדוריד בסיוע לשחקנים צעירים (נ/1). הסנגורית עמדה על הנסיבות האישיות הקשות של הנאשם וחוסר הכל בו הוא שרוי, ותיארה את התדרדרותו הכלכלית בעקבות חובות וקושי להחזיר, שגרמה לביצוע העבירות. הוצג צו כינוס במסגרת הליכי פשט"ר בתיק פש"ר 13062-07-13 ורשימת חובות בסך של 2.8 מיליון ₪ (נ/6 - נ/7). לענין המעשים נושא כתב האישום, הסנגורית טענה שאין מדובר במעשים מתוכננים אלא במי שביצע מעשי השרדות מתוך תקווה לא מבוססת להחזיר את הכספים בהמשך הדרך. הסנגורית הדגישה את לקיחת האחריות המלאה, וההודיה בכתב האישום, למרות שהיו מחלוקות כאלה ואחרות בקשר לחלק מסכומי האישומים, ואת חסכון הזמן השיפוטי. היא ציינה כי הנאשם לא ריצה קודם לכן עונש מאסר. לענין המאסר המותנה צוין כי יש לקחת בחשבון את העובדה שמדובר בהפעלת מאסר על עבירות נוספות. לענין המצב הרפואי צוין כי לא התאפשרה הצגת חו"ד בשל עלויותיה הנובעות ממורכבות המצב הרפואי ונדירות המחלה. בתעודה רפואית שהוגשה תוארה המחלה המלווה בהתנפחויות פתאומיות עם קוצר נשימה ותחושת חנק ומגיעה לעיתים עד אשפוז וצורך בהנשמה. כמו כן הוצגו תמונות של הנאשם בעת שהמחלה מתפרצת ופניו מתנפחים מאד. בנוסף הוגש סיכום אשפוז משנת 2010, ודו"ח מסכם של פניות לטיפול רפואי בשנים 2010 - 2014 (נ/2 - נ/5). לענין היבטי הענישה הכספית, הסנגורית עתרה להתחשבות ניכרת בקנס ובפיצוי בשל חוסר היכולת הכלכלית ומעמדו של הנאשם, והתריעה כי ענישה אחרת משמעה יהיה ריצוי ימי מאסר חלף קנס. ההגנה נמנעה מהצגת מתחם ענישה או פסיקה המשקפת את מדיניות הענישה.

הנאשם הביע צער ולקח אחריות על כל מעשיו, עמד על כך שנותר בחוסר כל מבחינה כלכלית, משפחתית ואישית. הוא התייחס לניסיונותיו לתפקוד מיטיב חברתי בהתאם למכתבי ההמלצה שהוצגו, ותיאר את הקשיים הרבים שמסיבה לו מחלתו. הוא ביקש את רחמי ביהמ"ש.

דין והכרעה

כתב האישום מגולל את התנהלות הנאשם כיועץ מס מול לקוחותיו במשך שנים ואת עבירות המס שעבר ביחס לכספי העבירה שגזל מן הלקוחות.

הערכים המוגנים בעבירות של גניבה בידי מורשה הם בעיקר הפגיעה באמון וכן הפגיעה הרכושית, בעבירות של קבלת דבר במרמה נפגע בנוסף חופש הבחירה, והעבירות של זיוף ושימוש במסמך מזויף, במיוחד מול רשויות המדינה יש בהן פגיעה באותנטיות של מסמכים וביכולת להסתמך עליהם. הערכים המוגנים עליהם באות עבירות המס להגן הם השמירה על יציבות המשק ועל הקופה הציבורית, וכן על עקרונות של שוויון בנטל המס ויושר ועל אמון הציבור במערכת גביית המס ובשלטון החוק. עבריו המס גוזל מן הקופה הציבורית, פוגע במשק ובכלכלה, ופוגע באינטרס הציבורי-חברתי של נשיאה שוויונית בנטל המס. העבירות נעשות משיקולים של כדאיות כלכלית אישית.

לעניין מדיניות הענישה בכל הנוגע לעבירות של גניבה בידי מורשה, במיוחד מורשה בעל מעמד מיוחד, הענישה היא מחמירה וכוללת תקופות מאסר ממושכות המושפעות ממספר הנפגעים, היקף הפגיעה, מידת התחכום, משך הזמן והשיטתיות וקיומן של עבירות נלוות. מדיניות הענישה ביחס לעבירות מס שתכליתן התחמקות ממס במרמה אף היא מחמירה, ואף היא מושפעת ממספר העבירות, הסכום הכולל של ההכנסה שהושמטה, גיוון המעשים, משך התקופה ומידת התחכום, כמו גם ביצוע עבירות פליליות לצד עבירות המס.

המאשימה הפנתה לשורה ארוכה של פסקי דין. מבין פסקי הדין שהוצגו אני מוצאת לנכון להפנות לאלה בהם יש מידה של קרבה בין מבחינת סכומי העבירה ובין מבחינת שילוב של עבירות גניבה ומרמה ועבירות מס ביחס לאותם סכומים.

ע"פ 4190/13 **סמואל נ' מדינת ישראל**, שם עמד היקף העבירות על סכום של 4.5 מיליון ₪ ונגזרו על הנאשם בביהמ"ש עליון לאחר הפחתה מסוימת בעונש המאסר 6.9 שנות מאסר.

עפ"ג 28235-12-13 **קופרמן נ' מדינת ישראל**, שם עמד היקף העבירות על 6.8 מיליון ₪, ובית המשפט החמיר בעונש שנגזר והעמידו על 75 חודשי מאסר. בתיק נשמעו ראיות.

ע"פ 71951/07 **שוורץ נ' מדינת ישראל** (אושרר ברע"פ 6924/08), שם עמד היקף העבירות על סכומים גבוהים בהרבה 2.75 מיליון דולר וכן השמטת מס של כ - 1.5 מיליון דולר, והרלבנטיות היא בעיקר בהיבט של הרשעה גם בגניבה וגם בעבירות מס. על הנאשם נגזרו 60 חודשי מאסר.

ע"פ 2143/10 **שלום נ' מדינת ישראל**, שם עמד היקף העבירות על סכום נמוך יותר של 1.3 מיליון ש"ח, ועל הנאשם נגזרו 55 חודשי מאסר.

אני מוצאת להפנות גם לפסקי הדין הבאים:

ע"פ 10632/07 **מזרחי נ' מדינת ישראל** בו אושר גזר הדין בת.פ. (נצ') 1169/05 **מדינת ישראל נ' מזרחי**. ביהמ"ש כיבד הסדר טיעון וגזר 5 שנות מאסר, כשהיקף העבירות עמד על 25 מיליון ₪ ומספר הקורבנות על 57.

ת.פ. 39852-12-09 **מדינת ישראל נ' רייפמן**, שם עמד ההיקף הכספי על 25 מיליון ₪, ונגזר על הנאשם עונש מאסר של 4 שנים.

ע"פ (ת"א) 7394/07 **וולף נ' מדינת ישראל**, שם הותיר בית המשפט המחוזי על כנו עונש מאסר של 3 שנים ביחס לעבירות מרמה בנסיבות מחמירות וגניבה בידי מורשה. באותו עניין המעשים קלים יותר הן מבחינת כמות הקורבנות - שניים בלבד וההיקף הכספי עמד על 3 מיליון ₪. נלקחו בחשבון מחלתו של הנאשם גילו וההודיה.

בבואי לבחון את חומרת מעשי הנאשם בנסיבותיהם אני לוקחת בחשבון בראש ובראשונה את מעמדו ואת ההשלכה של מעמד זה לחומרה על היבטי הפרת האמון מול הלקוחות הנפגעים ומול הרשויות. תפקידו של יועץ המס, בין היתר לשמש גורם מקשר בין ציבור הנישומים לבין רשויות המס ולעמוד בקשר עם הרשויות, וחיוניותו לניהול הליכי דיווח וגבייה נאותים היא רבה. ביצוע עבירות מס על ידי נאשם שהוא יועץ מס בעל ידע מקצועי הנובע מהכשרתו, מהווה שימוש לרעה בתפקיד ובמעמד, פוגע במידה ניכרת באמון הציבור במערכת בכללותה, ובציבור יועצי המס, ופוגע באמון הרשויות בגורמים אלה, וזאת בנוסף לפגיעה בלקוחות עצמם.

בע"פ 916/84 **יעקובי נ' מדינת ישראל** נאמר ביחס ליועץ מס:

"השיקול המכריע בגזירת הדין בעבירות של העלמת הכנסות "הוא הצורך לתקוף את התופעה הציבורית על ידי ענישה מרתיעה ואף כואבת. מלחמת חורמה ב"נורמה" שהשתרשה (על כל השלכותיה) כדי לצמצם את ממדיה, היא שחייבת להנחות את בית המשפט..." גישה זו ראויה...כלפי כל מי שנותן ידו לעשוק את קופת המדינה, ועל אחת כמה וכמה כלפי מי שעיסוקו לשמש פה לנישום..."

בע"פ 6016/93 **צרשניה נ' מדינת ישראל**, עמד ביהמ"ש על חובותיו של יועץ מס:

"יועץ מס", בתור שכזה - בין שהוא מופקד גם על הנהלת החשבונות של לקוחו ובין שמשימתו מצומצמת אך ורק לסיוע ללקוח בעריכת הדו"ח על ההכנסה - נושא ב"חובת זהירות" של "נותן שירות" כאשר הוא עורך בעבור הלקוח "דו"ח על הכנסה"; ועיקרה של חובה זו נעוץ בנקיטת אמצעים סבירים להבטחת "אמיתותם ודיוקם" של הנתונים המוצגים בדו"ח והעומדים בבסיסו. החובה האמורה - כלפי

כל "שכן", לרבות שלטונות המס מתחייבת הן מעצם נטילת המשימה של מתן "שירות-של-מומחה" לעריכת הדו"ח בעבור הלקוח, והן מכוח המעמד המיוחד שמקנה הפקודה ליועץ המס. והיא באה לכלל ביטוי בתקנה 1(1) לתקנות מס הכנסה (כללי אתיקה מקצועית של יועצי מס), תשמ"א-1981"

אני מפנה גם לע"פ 2161/90 **גבאי נ' מדינת ישראל**, לענין רואה חשבון, ולע"פ (י-ם) 4776/09 **אליהו נ' מדינת ישראל**, ביחס למנהל חשבונות, שמעמדם דומה בשינויים המחוייבים.

המעשים המתוארים בכתב האישום הם מעשים מתוכננים, אותם יזם הנאשם משיקולים של כדאיות כספית, ואציין בהקשר זה כי גם בהליך הקודם שנגע לעבירות בשנות התשעים של המאה הקודמת, בהיות הנאשם חשב חברה ממנה גנב כספים, התייחס הנאשם להתדרדרות ותסבוכת כלכלית שהביאה אותו לביצוע המעשים וטען להתייצבות ולשיקום, כך שטענה זו חוזרת על עצמה ומאבדת ממשמעותה. הנאשם ניצל את העובדה שמתוקף מעמדו ותפקידו ובשל אופי השירותים החוקיים שהעניק ללקוחות, החזיק בפייו כוח מטעם ובשיקים חלקים לצורך תשלום למוסדות השונים. הנאשם הפר את אמון הלקוחות, מילא את השיקים לפקודתו או לפקודת חברה בבעלות אשתו לשעבר או צד ג', והפקידם בחשבונות שלו ובחשבון החברה. מדובר במאות פעולות, כשהנאשם פעל באותה מתכונת במשך 6 שנים, בשיטתיות ובסכומים קטנים יחסית, מתכונת פעולה שהקשתה על גילוי המעשים בזמן אמת. לנאשם היו הזדמנויות רבות לחדול ממעשיו אך הוא בחר להתמיד בהם. הקורבנות הישירים של מעשי הנאשם הם 11 לקוחות. הפגיעה הכספית עקב שליחת ידו בכספי הלקוחות עומדת על 3.9 מיליון ₪, סכום עתק, במיוחד בהתחשב בכך שמדובר בלקוחות פרטיים. כמו כן, פגע הנאשם ברשויות המס בכך שהגיש דיווחים כוזבים לרשויות המס בשם ארבעה לקוחות תוך זיוף טפסים ואישורים, ומסר לאותם לקוחות מסמכים מזויפים מבלי שהאחרונים ידעו על הזיוף, והלקוחות עשו באותם מסמכים שימוש. זאת ועוד, הנאשם לא הגיש דוחות שנתיים לשישה לקוחות ללא ידיעתם. הפגיעה ברשויות המס היא גם במישור הכללי של פגיעה באמון ביועצי מס, וגם במישור הקונקרטי של המעשים שפורטו. בנוסף, פגע הנאשם ברשויות המס ובציבור בכללותו בכך שעל הכספים בהם שלח את ידו, המהווים אצלו מקור הכנסה נוסף, לא דיווח הנאשם בדוחות הכספיים שהגיש והתחמק ממס.

שני הצדדים ביקשו לראות במעשים בכללותם ארוע עונשי אחד, ונוכח העובדה שעבירות המס נוגעות לכספים שהתקבלו מהעבירות הגניבה והמרמה, עמדתם מקובלת עליי ומתיישבת עם מבחן הקשר ההדוק.

בהתחשב בנסיבות שנסקרו לעיל ובמדיניות הענישה מתחם הענישה נע בין 45 - 66 חודשי מאסר.

טווחי הענישה עליהם הסכימו הצדדים מצויים בתוך מתחם הענישה.

אשר לענישה הכספית, מדובר במעשים שבוצעו משיקולים של כדאיות כלכלית, והסבו נזקים כבדים ללקוחות ולציבור בכללותו. מעשים כאלה מחייבים ככלל ענישה משמעותית שתעקר את הכדאיות בביצועם, מה גם שנכון לעת הזו לא הושבו הכספים כלל ולא הוסרו המחדלים, כך שטובת ההנאה שהפיק הנאשם מהכספים, גם אם היום הם אינם עוד בידו, היא מלאה. לצד שיקולים אלה, מצווה בית המשפט כבר בעת קביעת מתחם הקנס להתחשב בשיקולי חוסר יכולת,

ומקובל שהליכי פשט"ר המבססים הוכחה לחוסר יכולת של ממש, נלקחים בחשבון בעת קביעת מתחם הקנס. עם זאת, אין להתעלם מהיקף הנזק הכספי. עוד אציין כי במקום שבו האמצעים הכספיים מוגבלים מאד, כפי שמתקיים בעניינו של הנאשם, ויש נפגעים פרטיים, יש הצדקה ליתן בכורה לשימוש במשאבים הכספיים המוגבלים לטובת תשלום פיצויים לנפגעים, ולהטיל קנס על הצד הנמוך.

בנסיבות אלה, מתחם הקנס נע בין 40,000 - 120,000 ₪ לצד התחייבות משמעותית להמנע מעבירה.

אשר לפיצוי, מדובר בלקוחות פרטיים שנפגעו פגיעה כספית אנושה ובית המשפט מצווה לפעול להקטנת נזקיהם במגבלות ההליך הפלילי. מובן שאין בסכום שאפסוק כדי להגביל מי מן הלקוחות ממיצוי הליכים להשבת כספים נוספים במידת הצורך. בהתאם להוראות החוק מוגבל הפיצוי עד לסך של 258,000 ש"ח וזהו גובה הפיצוי שבו אחייב את הנאשם ביחס ללקוחות שהפגיעה בהם גבוהה יותר מסכום זה. אשר ליתר הלקוחות במסגרת ההליך הפלילי בהתחשב בכל הנתונים, מצאתי לפסוק להם פיצוי בגובה כ - 60% מהנזק הישיר.

הענישה הקונקרטית

לאור העובדה שטווחי הענישה שהוסכמו מצויים בתוך מתחם הענישה והם סבירים, העונש שאגזור יהיה בתוך טווחי הענישה בהתחשב בנסיבות שלהלן:

ראשית, הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי והביע בפניי צער וחרטה. לענין הזמן השיפוטי יצוין כי מדובר בתיק בעל היקף משמעותי ועדים רבים והזמן שנחסך הוא ניכר. לקחתי בחשבון גם את ההצהרה בדבר ויתור על טענות כאלה ואחרות כחלק מלקיחת אחריות כוללת.

שנית, הנאשם אמנם הביע חרטה מילולית אך לא פעל להשבת נזקי הלקוחות ולהסרת המחדל מול רשויות המס במהלך כל השנים הארוכות, כשכידוע, בתיקים כלכליים ובתיקי מס להסרת המחדל והשבת הנזקים יש משמעות של ממש והם מבטאים חרטה בהתנהגות, ולהיפך.

שלישית, לנאשם עבר פלילי רלבנטי ביחס לעבירות שביצע בשנים 1991 - 1998 כחשב בחברה. ההליך הקודם התנהל בזמן ביצוע העבירות שלפניי, נתון שמביא למסקנה כי ההליך המשפטי לא הרתיע את הנאשם מחזרה על מעשיו. בעניינו של הנאשם תלוי מאסר מותנה חב הפעלה ממושך, מכוח אותו הליך וגם לאחר שנגזר עונשו לא היה בכך כדי להרתיע את הנאשם מהמשך המעשים העבריינים. מבלי למעט מן האמור, בסופו של דבר לא ריצה הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות האישיות כפי שתוארו בטיעוני ההגנה ועל ידי הנאשם, ואת התנהלותו החיובית ביתר מישורי החיים כפי שבאה לידי ביטוי במכתבים שהוגשו. כמו כן אני מתחשבת במחלת הנאשם, שמסיבה לו אי נעימויות אך ניתנת לטיפול והשלכותיה על התפקוד היומיומי הן באופן יחסי קצרות טווח. בנוסף אני מתחשבת במצב

הכלכלי, בהליכי פשט"ר ובחובות הכבדים.

חמישית, מדובר בארועים מהשנים 2002 - 2008, כשכתב האישום הוגש בשלהי שנת 2011. בהתחשב באופי המעשים, היקף התיק ומורכבותו, איני רואה בפרק הזמן שעד הגשת כתב האישום פרק זמן שאינו סביר, וזאת מבלי למעט מן העובדה שחלפו שנים ארוכות מאז ביצוע העבירות. בנוסף, יש משמעות מסוימת לכך שחלפו כמעט ארבע שנים עד השלמת ההליך, הגם שלא נשמעו הוכחות.

שישית, לזמן שחלף יש השפעה ממתנת על שיקול ההרתעה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 55 חודשים. אני מפעילה את המאסר המותנה בת.פ. 5928/01 לתקופה של 18 חודשים בחפיפה מלאה לעונש שנגזר, כך שבסך הכל ירצה הנאשם עונש של 55 חודשי מאסר.
2. מאסר על תנאי למשך 20 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג פשע וכן את העבירות בהן הורשע.
3. קנס בסך 40,000 ₪, או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1.11.17. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**
4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 120,000 ₪, להימנע במשך שנתיים משחרורו מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 150 ימים.
5. פיצוי למתלוננים, כדלקמן:
למרק קפלן, אליה קפוסטיאנסקי, לצחי מגר - חב' צמ-ינון דיגיטל בע"מ, סך של 258,000 ₪ לכל אחד.
לגרא גנדלמן, סך של 185,000 ₪.
למרדכי גרטינג, סך של 115,000 ₪.
לליאון ספיבק, סך של 135,000 ₪.
לאולג שפיר, סך של 20,000 ₪.
לאור רז, סך של 5,000 ₪.

לערן טימור, סך של 12,000 ₪.

לאדוארד ספיבק, סך של 7,000 ₪.

לאברהם בן דוד, סך של 19,000 ₪.

הפיצויים ישולמו ב - 25 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.10.15. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת החיוב לפירעון.

המזכירות תשלח עותק מגזר-הדין למתלוננים, אשר ימסרו לה במישרין את פרטי חשבון הבנק וסניף הבנק.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ה, 06/09/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

החלטה

בתיק ישנן במשך שנים ארוכות ערבויות שאינן מניחות את הדעת לשלב זה של ההליך, ולבקשה של אורכה ממשוכת יחסית. עם זאת, אינני מתעלמת מן העובדה שבמשך כל השנים התייצב הנאשם לדיונים בעניינו, גם לאחר שהוצג הסדר הטיעון בפני ביהמ"ש.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי אין להכביד על הנאשם למשך תקופה קצרה של התארגנות, ואני מורה כדלקמן:

1. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 24.9.2015 בשעה 08:00, כשפרק הזמן האמור שניתן כעת לצורך התארגנות, אינו מחייב ערבויות נוספות.

עמוד 8

2. ככל שהנאשם מבקש שהתייצבותו תדחה ליום 6.10.2015, כפופה בקשה זו להפקדה במזמן בסך 50,000 ₪. ככל שהנאשם יוכל לאתר מקורות להפקדה כזו, יש להגיש בקשה מתאימה טרם המועד שנקבע להתייצבותו ביום 24.9.2015.

3. הערבויות הקיימות בתיק יעמדו בתוקפן, לרבות צו עיכוב היציאה מן הארץ, עד להתייצבות הנאשם לריצוי מאסרו, או עד לסיום מלא של ההליכים בתיק.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ה, 06/09/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת

החלטה

אני מתירה למר צחי מגר לקבל עותק מגזר הדין.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ה, 06/09/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת

הוקלד על ידי מייק ספיר